

De Berse

JAARGANG 29 2019

NUMMER 1

Heemkundekring

"Den Beerschen Aard"

OOST-, WEST- EN MIDDELBEERS

De Berse

Jaargang 29, nummer 1, 2019

Uitgave van Heemkundekring Den Beerschen Aard
Verschijnt 2x per jaar
Contributie € 25,00 per jaar
Bankrekening NL 05 RABO 013.38.92.751
www.denbeerschenaard.nl

**Bestuur Heemkundekring
Den Beerschen Aard**

Voorzitter:
Bert van Essen
Hoogdijk 4
5091CH Middelbeers
06-54900707

Penningmeester:
Hans Vennix
Neereindseweg 40
5091RD Oostelbeers
013-5142108

Secretaris:
Marie-Louise Boxelaar
Kuikeindseweg 10
5091TD Middelbeers
013-5143373

Secretariaat@denbeerschenaard.nl

Leden:
Jan Hems
Ella Mijs
Stephen van Helvoort
Mark Timmermans

**Redactie adres:
De Berse**

Guus Staps
Wagenmaker 38
5091EV Middelbeers
013-5141663
redactie@denbeerschenaard.nl

Redactieleden:
Marie-Louise Boxelaar
Kuikeindseweg 10
5091TD Middelbeers

Jos van Gils
Raadhuisstraat 229
5683GE Best
0499-372572

Jan van Vroenhoven
Hoogdijk 9
5091CE Middelbeers
013-5141388

Ria Nouwens
Peter van Gerven

Concept notulen van de algemene ledenvergadering maandag 4 februari 2019

Aanwezig: 80 leden.

Afwezig met bericht: Kees en Annie de Jong, Siem van Veen, Marita van Hoof.

1) Hartelijk welkom door de voorzitter bij deze 31ste Algemene ledenvergadering. Een speciaal welkom aan de ereleden en de nieuwe leden.

2) Moment van herdenking voor de overleden leden in 2018, een minuut stilte.

3) De notulen van 5 februari 2018 zijn akkoord verklaard door de aanwezigen en hierbij vastgesteld met dank aan de secretaris.

4) Mededelingen door de voorzitter:

a. Ons jubileumjaar (het 6^e lustrum) was een mooi Heemkundejaar met onder meer de onthulling van de oliemolen "de Vlaest" en in het najaar de reis naar België, naar Tongerlo en Westerlo waar we door heemkring "Ansfried" gastvrij ontvangen werden.

b. Het jubileumjaar werd afgesloten met de Culturele prijs van de gemeente Oirschot. Uitgereikt tijdens Beers Gebuurt door wethouder Piet Machiels en Jan van Vroenhoven en Jan Aerts. De gekalligrafeerde oorkonde hangt inmiddels ingelijst op De Schelft.

Voor de prijs van € 500,00 wordt nog een goede bestemming gezocht.

c. Ook komend jaar wordt weer een boeiend jaar met onder andere de viering van 75 jaar bevrijding. Wij zullen zorgen voor een mooi afwisselend activiteitenprogramma, waarvan de invulling nog niet helemaal rond is maar wij houden u op de hoogte.

d. Wij zijn van plan om het aantal commissies uit te breiden cq te formaliseren. Naast de commissies "archief", "CHI", "land", zouden we graag de commissies "reis" en "redactie" willen formaliseren én een commissie "digitalisering" in het leven willen roepen. Met het formaliseren en in het leven roepen van deze commissies hopen wij meer mensen te kunnen overhalen om deel te nemen. **Dus hierbij een oproep aan de leden die nog niet actief zijn om zich aan te melden en hun mouwen op te stropen.**

e. Om de werkgroepen goed te faciliteren zijn we ons op dit moment aan het oriënteren op **een belangrijke update van onze automatisering**. De huidige computers zijn op en moeten nodig worden vernieuwd en we kijken naar mogelijkheden om te werken in "the Cloud", zodat ook thuiswerken mogelijk is. We kunnen hiervoor een investering doen uit ons eigen vermogen.

f. Verder wil ik u aandacht vragen voor de openstelling van de Schelft. Dit is geen standaard dagdeel meer, maar gaat op verzoek. Mensen kunnen hiervoor contact opnemen met het bestuur. Dit zullen we ook via de website en nieuwsbrief communiceren.

g. Er zijn nog Beerse wimpels en vlaggen ter beschikking voor verkoop. Ook het boek "Door eenheid groot" is nog beschikbaar. Informatie via de secretaris.

h. Vrijwilligers in het zonnetje: als laatste wil ik graag applaus vragen voor al onze vrijwilligers die zich, zoals ieder jaar, weer volledig belangeloos hebben ingezet

voor onze vereniging.

Zonder vrijwilligers geen vereniging.

5) Financieel overzicht door de penningmeester:

balans en financieel overzicht 2018 wordt via de beamer getoond en toegelicht. De leden hebben hierover geen vragen. Per 01-01-2018 is het ledenaantal 149. Kascommissie: Ad Aerts en Mark Timmermans hebben de bankstukken gecontroleerd en geen verschillen gevonden, alles is prima en keurig in orde bevonden.

Applaus en dank aan deze commissie. De contributie blijft in 2019 ongewijzigd. Kascommissie 2019 is vastgesteld: Peter van Gerven en Francien Deenen.

6) Jaaroverzicht 2018:

11x bestuursvergadering en 1x algemene ledenvergadering, 3x overleg met werkgroepen,

4 x redactievergaderingen, 1x regionaal overleg Kempengemeenten regio 5. Werkgroep archivering: 40 x op woensdagmiddagen, werkgroep "land" 40 x op donderdagochtenden en werkgroep CHI 4x op De Schelft en vele malen bij uitvoering van projecten.

Door Guus Staps is een leuke fotoreportage samengesteld en vertoond ter begeleiding van het activiteitenverslag van 2018:

*Frans Timmers over zijn fietstocht naar China,

*bezoek aan de Kilsdonkse water- en windmolen en kasteel Heeswijk,

*lezingen: Tom Spammers over affiches en posters en Jan Moeskops over bier + bierproeverij,

*excursie naar Westerlo en Tongerlo en uiteraard de jaarlijkse wandelingen en de fietstocht.

7) Bestuurssamenstelling:

*Kees de Kroon is aftredend en niet herkiesbaar. Na 14 jaar neemt Kees de Kroon afscheid als bestuurslid. Kees heeft zich al die jaren op geweldige wijze ingezet voor onze vereniging. Hij is op meerder fronten actief geweest binnen de vereniging, altijd met inzet, trouw in zijn aanwezigheid en vol humor. Dat gaan we zeker missen.

Kees, hartelijk dank, het ga je goed. (uitreiking bloemen)

*Jan Hems is aftredend en herkiesbaar. Jan wordt met instemmend applaus herkozen, gefeliciteerd.

*Het bestuur is verheugd Mark Timmermans als kandidaat nieuw bestuurslid aan u voor te stellen.

Mark is een bekende Beerzenaar, zeer actief op meerdere fronten in het verenigingsleven en tevens binnen de gemeente Oirschot, als lid van de CDA fractie. Met Mark halen we de "jeugd" maar ook bestuurlijke ervaring in huis. En we zijn dan ook heel blij dat Mark heeft toegezegd om ons te komen versterken. Mark licht zijn motivatie toe aan alle aanwezigen. Mark gefeliciteerd.

Kees de Kroon

8) Rondvraag:

* Johan Jansen herhaalt de oproep voor stichting SBEO, vraagt of binnen de heemkundekring gegadigden zijn voor een bestuursfunctie binnen SBEO.

Inlichtingen bij Johan Jansen.

* Verder geen vragen.

Pauze.

Na de pauze een lezing door Leon Vingerhoeds. Hij vertelt over Giovanni Castione, een marskramer die in 1838 is vermoord in Oirschot. Leon heeft hierover een diepgaand onderzoek gedaan en naar aanleiding daarvan is hij in contact gekomen met Italiaanse familie van Giovanni.

Leon vertelde deze bijzondere geschiedenis waarbij hij werd ondersteund met een mooie fotoreportage die was samengesteld door Ria van Kollenburg.

Leon Vingerhoeds

22.30 uur:

De voorzitter sluit deze vergadering onder dankzegging voor de belangstelling en de grote opkomst.

Even voorstellen

Mark Timmermans

Afgelopen december verraste voorzitter Bert van Essen me met de vraag of ik het bestuur van heemkundekring Den Beerschen Aard wilde versterken. Tijdens de drukbezochte algemene ledenvergadering van 4 februari 2019 ben ik Kees de Kroon opgevolgd als bestuurslid. Op verzoek van de redactie van 'De Berse' stel ik me hierbij voor. Al schat ik in dat de meeste Beerzenaren me wel kennen. In ieder geval van zien, want met mijn 2 meter lengte valt het niet mee om me te verschuilen...

Op 6 december 1978 ben ik, Mark Timmermans, als oudste zoon van Jan en Mia Timmermans-De Koning geboren in mijn ouderlijke woning tegenover de inrit van het pakhuis aan 't Ven in Middelbeers. Voor de ouderen onder ons: ik ben een kleinzoon van Mart en Sjaan Timmermans-Neggens, die een gemengd boerenbedrijf runden aan de Voorste Heistraat en later woonden aan de Sint Jorisstraat.

Na een onbezorgde jeugd in ons gemoedelijk dorp, heb ik na het voortgezet onderwijs aan het Odulphus lyceum in Tilburg, de studie planologie en ruimtelijke ordening in Breda gevolgd. Stilaan raakte ik bewust van de dorpse charmes van De Beerzen, de vele culturele activiteiten, de kleurrijke geschiedenis en de bijzondere natuur- en landschapswaarden.

Een treffende uitspraak, waar ik achter sta, van Henk van der Schoot: **behoud het goede van het oude en ga voor het beste van het nieuwe!**

Wilt u het hele verslag van Mark lezen kijk dan even op onze website.

Denkend aan Oostelbeers

Annemieke Kikkert-Coppelmans.

Geboren 05-04-1959 op het Hoogeind in Oostelbeers en later verhuist naar de Kerkstraat.

In 1976 uit Oostelbeers vertrokken naar Noordwijkerhout.

Nu woonachtig in Papendrecht.

Op de vraag of ik wilde meewerken aan een stukje voor het blad De Berse, moest ik wel even nadenken, het is immers 42 jaar geleden dat ik ben weggegaan. Al kom ik regelmatig op bezoek.

Oostelbeers was in mijn ogen vroeger een klein vredig boerendorp, iedereen kende elkaar, met

verderop een dorp Middelbeers. Opgegroeid ben ik in de Kerkstraat bijna direct aan het kerkhof. De punt van de achtertuin sloot hier op aan.

In mijn jongste jaren weet ik nog dat we in de woonkeuken een plattebuis kolen kachel hadden waarop mijn moeder kookte. Met regelmaat werden er kolen gebracht door Mensinck de kolenboer. In de woonkamer stond een gaskachel gestookt op butaangas waarvan de gastank aan de zijkant van het huis stond. De herinneringen die bovenkomen zijn de grote beukenbomen die in de hele Kerkstraat stonden. En maar beukenootjes rapen als we van school naar huis liepen.

Voor ons gezin gingen we een paar keer in de week bij Piet Deenen op 't Hoogeind melk halen, we konden dat direct pakken uit de melkkannen die langs de straat stonden opgesteld. Met 10 liter melk in een emmer weer terug naar huis. Ik kan me nog herinneren dat ik die melk zo lekker vond, dat ik er niet vanaf kon blijven. Tot grote ergernis van mijn moeder. We haalden de melk in eerste instantie bij Jan Adriaans op de Driehoek en later bij Jan Deenen op het eind van de Driehoek. En dat doen we nu hier nog steeds eieren halen bij de boer.

Het Sinterklaasfeest van de St. Jozef school werd in het middenschip van de oude kerk gevierd waar nu alleen de kerktoren en de sacristie nog staan en wat nu begraafplaats is geworden.

Het maisveld naast de huidige kerk waar het gemeenschapshuis heeft gestaan, was een dankbare plek om verstoppertje te spelen.

Een kruideniers winkeltje van Hanneke Verhagen tegenover de pastorie en een bankfiliaal in diezelfde winkel.

De bossen (de staat werd het geloof ik genoemd) de witte bergen, 1 grote zandvlakte waar we gedurende een tiental jaren de familiereünie konden houden. Nu helaas een militair oefenterrein. 1ste paasdag verstopte mijn vader steenvast eieren in datzelfde bos. Met de familie maar zoeken, maar niet alles werd gevonden.

De weg naar Wintelre, was 1 lange zandweg van rul zand toen ik een jaar of 3 was. De zandweg begon aan het einde van 't Hoogeind en stopte pas in Wintelre. De oude toren midden in de weilanden waarbij nu de Gilde haar onderkomen heeft. Volgens mij gingen we daar vroeger met de lagere school naar toe voor spelletjes-dagen.

De St. Jozef school waar mijn vader les heeft gegeven, het bijgebouw waar de kleutersschool in gevestigd was staat er niet meer. Toen de speelplaats van de school van de voorzijde naar de achterzijde werd geplaatst, kreeg de bibliotheek in de hal bij de ingang een plek.

De zesde klas is me altijd bijgebleven, bij mijn vader in de klas. Die plaatjes bekijken van o.a. Nieuw Guinea als we aardrijkskunde les hadden in combinatie met de verhalen van mijn vader, toen hij daar 5 jaar heeft gewoond en les heeft gegeven. Niemand weet waar ze zijn gebleven.

Jammer is ook dat er met de St. Jozef school niets wordt gedaan.

Annemieke Kikkert-Coppelmans

Steenfortseweg 11 te Middelbeers.

Veel Beerzenaren zullen zich dit voormalige huis aan de Steenfortseweg nog herinneren. Het werd gebouwd in 1867 door Andreas Wouters. Andreas kocht in 1864 enkele percelen opgaand geboomte van de Gemeente en bouwde daarop zijn huis.

Woonhuis aan de Steenfortseweg 11 in Middelbeers

Andreas werd op 22-9-1819 te Oostelbeers geboren als een van de 11 kinderen van Hendrik Wouters en Maria Anna Vennix. De meeste van zijn broers en zusters vertrokken naar Noord-Amerika, enkelen naar Retie in België.

Andreas blijft in Nederland en trouwt op 10-11-1854 te Middelbeers met Adriana Maria Kolsters, die op 24-5-1823 aan de huidige Putstraat geboren was als enig meisje in het gezin van 10 kinderen van Peter Kolsters en Maria Theresia Nooijens. Uit hun huwelijk worden 6 kinderen geboren.

Andreas overlijdt te Middelbeers op 7-9-1898 en Adriana te Oirschot op 26-12-1904.

1. Henricus Jacobus Wouters, geboren Middelbeers 23-12-1855 en overleden te Detroit 18-1-1947. Hij vertrekt als 15 jarige in 1870 naar Detroit, waar een aantal van zijn ooms en tantes al woonden.

Hij wordt in Amerika Henry genoemd, hij is loodgieter, stoomfitter en koperslager. Op 24-7-1883 trouwt hij in Detroit met Annie Steinberg (1857-1938), wier ouders

Duitse immigranten waren. Samen krijgen zij 8 kinderen. Henry heeft een succesvol eigen loodgietersbedrijf, later samen met zijn jongste zoon Bernard. Heden ten dage hebben Henry en Annie een groot nageslacht. Via Internet kwam ik in contact met Henry's achterkleindochter Mary Treppa, die op zoek was naar gegevens over haar overgrootvader. Zodoende konden wij enkele foto's uitwisselen.

Henry Wouters (1855-1947)

Henry Wouters met zijn vrouw Annie Steinberg.

2. Maria Theresia Wouters, geboren Middelbeers 14-9-1858 en overleden aldaar op 21-2-1887. Zij trouwt op 14-5-1886 met Frans Smits (1852-1910). Frans was herbergier en had zijn café "D'n Uitkijk" in de huidige Willibrordstraat tegenover de kerk. Maria Theresia overlijdt tijdens de bevalling van haar eerste kind. Het kind, Cornelis genaamd, blijft wel in leven. Hij woont later te Gestel en krijgt uit zijn huwelijk met Henrica van de Ven 16 kinderen, waarvan een groot aantal jong overlijdt.

Frans Smits hertrouwt in 1893 met Petronella Schoofs met wie hij nog 7 kinderen krijgt.

3. Peter Johannes Wouters wordt geboren te Middelbeers op 31-3-1861 en overlijdt te Oirschot op 16-4-1931. Peter is wagenmaker en timmerman. Hij is ongehuwd en woont te Oirschot in de Notel. In 1900 voegt zijn moeder, die dan weduwe is, zich bij hem. Later wonen ze samen in de wijk Kerkhof. (centrum)

4. Jacobus Wouters is geboren te Middelbeers op 26-9-1864 en is overleden te Carthago (nabij de huidige stad Tunis) op 4-10-1922. Jacobus was 29 jaar missionaris in Algerije en Tunesië. Hij werd aldaar broeder Denis genoemd. In de kathedrale kerk van Carthago vervulde hij 17 jaar de taak van koster.

In het tijdschrift van de Witte Paters stond zijn in-memoriam met onderstaande foto.

Frère Denis, (Jacobus Wouters)
overleden te Carthago op 4 October 1922.

5. en 6. Martinus Wouters, geboren te Middelbeers op 24-4-1867 en overleden te Hilvarenbeek op 4-4-1924. Zijn tweelingbroertje werd dood geboren. Martinus trouwt te Tilburg op 4-5-1904 met de Haarensse Catharina van der Bruggen en gaat na zijn huwelijk te Hilvarenbeek aan de Beerten wonen. Het huwelijk blijft kinderloos.

Adriana Kolsters verkoopt in 1900 al haar goederen, zowel de roerende als onroerende en de te velde staande gewassen en vertrekt naar Oirschot, waar zij bij haar ongehuwde zoon Peter Johannes gaat wonen. Het huis aan de Steenfortseweg wordt met omliggende percelen voor f. 900,-- verkocht aan Cornelis Kroot (1861-1947). Cornelis was gehuwd met Hendrika Hesselmans. Hun zoon Cornelis Leonardus verkoopt het huis en de percelen in 1967 voor f. 50.375,-- aan Cornelis Janssen en diens echtgenote Elsje Rudolphina van de Schoot. In 1962 had dit echtpaar het huis "Muizenest" gekocht. Dit huis verkopen zij weer aan de familie Feldhaus-van Ham.

Het huis aan de Steenfortseweg is later eigendom van Jasper van Vechel, die het afbreekt en een nieuw huis bouwt. In het oude huis waren nog de originele eiken balken te zien.

Wies Kolsters

Hoe Beerzenaren over zee elkaar ontmoeten.

In mijn zoektocht naar Vennix-en vond ik onlangs een leuke toevalligheid.
Op 02-11-1871 (1) trouwen te Middelbeers Peter Johannes van den Bogaart en Adriana Dirken.

- Peter Johannes is geboren te Oirschot op 24-06-1847 als zoon van Johannes van den Bogaart en Goverdina van Beers.
- Adriana is geboren op 20-01-1842 te Westelbeers als dochter van Peter Dirken en Maria Joseph Smolders.

Dit echtpaar emigreert kennelijk naar Amerika want daar vond ik via de pagina <https://www.findagrave.com> hun grafzerk.

Wat de site zelf regelmatig aangeeft is dat ze hun gegevens wel degelijk controleert want verschillende keren stond er een notitie bij dat de gegevens op grafstenen niet overeen komen met die van de officiële registers.

Zo ook bij deze grafsteen van Peter en Adriana. Er staat dat Adriana geboren is op 20-1-1839 terwijl dat dus 20-01-1842 is. Verschil van 3 jaar dus. Van Peter klopt het wel.

Dit echtpaar was, zoals zoveel Nederlanders toen, terecht gekomen in Bay County in Michigan. Het echtpaar is daar ook begraven op Saint Patrick Cemetery Bay City, Bay County, Michigan, USA.

Ze hadden 3 kinderen.

Echter zoals zoveel Nederlandse namen wordt de achternaam anders in Amerika. Van den Bogaart wordt kortweg Bogart.

Een van hun kinderen, Joseph Francis huwt met Antoinetta (Netty) Vennix geboren op 28-07-1884 te Bay County, Michigan, USA en overleden op 25-12-1975 Bay City, Bay County, Michigan, USA en eveneens begraven op Saint Patrick Cemetery Bay City, Bay County, Michigan, USA.

Antoinetta was een kleindochter van een eveneens geëmigreerde Nederlander, nl: Gerardus Vennix.

Gerardus was geboren in Oostelbeers op 15-4-1830 als zoon van Adriaan Vennix en Johanna Cornelia van Vught. Hij vertrekt op zijn trouwdag, 23-5-1855, naar Noord-Amerika waar zijn schoonvader boer was.

De toevalligheid is dat van iemand die in de Beerzen getrouwd is zijn nageslacht gaat trouwen met iemand wiens familie uiteindelijk ook uit de Beerzen komt.

Volgende keer de levensloop van Gerardus Vennix in Amerika

Maarten Vennix.

MARION WILBERFORCE

NOODLANDING

Er zijn nog mensen die het hebben gezien.

Op die zondag, 18 april 1937, zo rond half zeven. De wierook van het Lof en de stemmen van de dames van de Maria Congregatie hingen nog in de lucht.

Piet Deenen vertelde me dat het mooi weer was. Maar de zon was die dag niet door de wolken heen gebroken en het was ongeveer 8 graden. Op een klaverwei bij de Oude Toren in Oostelbeers maakte een klein vliegtuigje een noodlanding. Het was een Hornet Moth, G-DAMP.

Bertha Slijpen-van Ham heeft het toestel naar beneden zien komen. Haar vader, Janus van Ham, was de eerste die er naartoe liep. Maar al gauw stroomden van alle kanten de Beerzenaren toe. Het was een hele sensatie. Tot grote verbazing van de nieuwsgierige kijkers gingen de deuren open en stapten er geen twee stoere piloten uit maar twee flinke dames die bovendien allebei onmiddellijk een sigaret opstaken.

Dit type toestel landde in Oostelbeers

De eerste pilote bleek Marion Wilberforce te zijn en haar co-pilote was Lucy Falkiner. Beiden wisten niet dat zij jaren later een bijzondere bijdrage zouden leveren aan de goede afloop van de Tweede Wereldoorlog.

Marion Wilberforce was die dag om kwart over drie in Hannover opgestegen om naar Brussel te vliegen. Daar kon zij echter niet landen vanwege de dichte mist (zij noteert: "thick rain"). Zij wilde vervolgens uitwijken naar Antwerpen, maar kon dat vliegveld niet vinden. Niet zonder humor vermeldt zij in het logboek: "zoek geraakt" Na daarna enige tijd boven Brabant gedwaald te hebben, besloot zij om 18.45 uur een "forced landing", een noodlanding te maken in Oostelbeers.

MARION WILBERFORCE

Marion was op 22 juli 1902 in Aberdeen, Schotland, geboren, en ingeschreven als: Marion Katherine Ogilvie-Forbes. Ze was een van de zeven kinderen van John Charles Matthias Ogilvie-Forbes (1850-1941), landgoedbezitter, 9th laird of Boyndlie in Aberdeenshire, en Anna Pendergast.

Over haar jeugd wordt gezegd dat ze een innemend kind was. Ze was erg ondernemend en had veel belangstelling voor planten en dieren, het boerenbedrijf en de jacht. Die haar gekend hebben kunnen daarover allerlei interessante verhalen vertellen.

Marion Wilberforce

Zo ging ze soms met haar eenjarig broertje op konijnenjacht. Ze zette dan haar broertje op de uitgang van het konijnenhol, zodat die niet konden ontsnappen. Ze had zelf een karretje gemaakt dat ze liet voorttrekken door een schaap. Al heel vroeg ontving zij een diploma als bijenhoudster.

Ze werd door Franse gouvernantes opgevoed, waarbij ook de vaardigheid in jiu-jitsu niet ontbrak. Toen ze al in de zeventig was stelde ze nog moeiteloos een inbreker buiten gevecht. Toen ze twaalf was wijdde haar vader haar in, in de organisatie en beheer van 't landgoed. Op haar veertiende bezocht ze al te paard de pachters van hun landgoed om de pachtsommen te innen. Aan het Somerville College in Oxford behaalde ze een landbouwgraad.

In 1930 kreeg ze haar vliegbrevet. In haar twee broers die piloot waren, had ze een goed voorbeeld gehad. Haar broer Neil was tussen twee haakjes de uitvinder van de Mae West Life Jacket.

Op 3 september 1932 trouwde ze met Robert William Francis (Wee) Wilberforce, geboren op 30 oktober 1905, als zoon van William Basil Wilberforce en Margaret Moody. Na hun huwelijk verhuisden ze naar Nevendon Manor in Wickford. Dit was een, volgens haar neef Sebastian Wilberforce, "A beaming very ancient house". Het was altijd vochtig. En hoewel het mijlen van de zee gelegen was, steeg het water in de sloten als het vloed was en overstroomde van tijd tot tijd. Het was een spookachtig huis en leek gebouwd voor pygmeeën, terwijl Marion nogal groot van gestalte was, en men liep er altijd gebukt! In 1937 kocht zij haar eerste vliegtuig, een van de eerste Moths (een Cirrus), van het geld dat zij als kind verdiend had op de effectenbeurs! Een collega noemde het toestel: "A lovely silver Hornet Moth".

Om belastingtechnische redenen werd het toestel aangemerkt als een landbouwvoertuig, en ze gebruikte het vaak voor het vervoeren van kippen, kalveren, biggen en ander soort vee. Zo bracht ze er eens een kalf mee uit Hongarije.

Nevendon Manor

NOODLANDING, WAT NU ?

Terug naar het veldje bij de Oude Toren.

Enkele Beerzenaren waaronder burgemeester J.A. Smulders namen contact op met de luchtvaartautoriteiten van Vliegveld Welschap in Eindhoven. In afwachting van de definitieve uitkomst van het beraad bracht de burgemeester de twee dames Wilberforce en Falkiner naar Hotel "De Zwaan" in Oirschot om daar de nacht door te brengen. Het vliegtuig werd ondertussen onder de voortdurende bewaking gesteld van de veldwachter. De volgende dag, nadat was bijgetankt, zou

een poging gedaan kunnen worden voor een herstart.

Op zondag 19 april 1937 arriveerde een aantal deskundigen uit Eindhoven op de wei bij de Oude Toren. Onder hen was Luchthavenmeester R.J.Castendijk.

Voor een herstart werd het wenselijk geacht het toestel zo licht mogelijk te maken. Daarom bracht de luchthavenmeester Lucy Falkiner en de bagage per auto naar het vliegveld in Eindhoven.

Volgens haar logboek steeg Marion Wilberforce om 12.00 uur op, en vertrok na een afscheidsrondje, en een laatste groet door het op en neer bewegen van de vleugels, zonder moeilijkheden op, richting vliegveld Eindhoven waar zij om 12.15 aankwam.

Na het vervullen van de nodige formaliteiten, startte zij samen met Lucy Falkiner om 14.17 uur hier weer op naar het douane-vliegveld Lympne in Kent, Engeland, waar zij om 17.50 uur behouden landde.

Volgens Marion Wilberforce: "Een bijzonder aangename ervaring rijker."

De volgende dag, 20 april, ontving de burgemeester Smulders al een brief van de Luchthavenmeester Castendijk waarin hij de dank overbracht van de twee dames. Ingesloten was een postwissel van f20,80, waarvan f12,50 bestemd was voor de boer in wiens wei zij geland waren, f6,70 voor de hotelkosten, f1,50 voor de telefoonkosten door een onbekende hulpvaardige heer, en f0,10 porto. Bijgevoegd waren twee rapporten voor de Inspecteur en de Directeur van de Luchtvaartdienst in Den Haag.

Een paar jaar later breekt de Tweede Wereldoorlog uit.

A.T.A.-GIRLS

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog kwam de Britse R.A.F. steeds meer in actie. De productie van gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers werd opgevoerd. Alle piloten kregen een oproeping om in actieve dienst te treden en aan oorlogshandelingen deel te nemen. Er ontstond een nieuwe organisatie: Air Transport Auxiliary.(A.T.A.) De piloten die niet geheel geschikt waren voor de operationele vluchten werden hierbij ingedeeld. Hun taak was om allerlei nieuwe vliegtuigen vanuit de fabrieken naar de vliegbases en opslaghallen over de hele wereld te brengen. Gekscherend noemden zij zichzelf: "Ancient And Tattered Airmen". (oude, afgetakelde vliegers)

De eerste acht ATA-girls 4^e van r. MarionWilberforce,1^e van r. Lucy falkiner

Al gauw, in 1940, werden de A.T.A.vliegers vervangen door vrouwelijke vliegeniers, genoemd: "ATA-girls". Bij de eerste acht die aangenomen waren was, bijna vanzelfsprekend, Marion Wilberforce. Toen zij in dienst trad had zij al 900

vliegreuen op haar conto staan. In maart 1943 waren er dat al 1800 méér. Ze begon als plaatsvervangend commandant van de No. 5 Ferry Pool in Hartfield, en was in 1943 commandant van de Ferry Pool no. 12 in Crosford. Midden 1941 vloog zij operationele toestellen zoals Hurricans en Spitfires alsof ze nooit anders gedaan had. In 1942 beheerste zij alle bestaande tweemotorige bommenwerpers waaronder Wellingtons en Mosquitos. Twee jaar later was zij een van de elf vrouwen die getraind waren in het bedienen van viermotorige bommenwerpers, zoals de Lancaster. Kortom: zij heeft met de meeste van de 130 types vliegtuigen gevlogen. Op één dag leverde ze soms wel vier machines af; in de tweede helft van 1944 had ze er 114 weggebracht.

Toen zij eens bij een fabriek aankwam om een toestel op te halen, bleek dat alle werknemers in staking waren: het vliegtuig was niet gereed. Uit verontwaardiging spoedde zij zich naar de kantine waar iedereen zich verzameld had, klom op een tafel en hield een gloedvolle toespraak. Daarna was iedereen overtuigd van hun noodzakelijke bijdrage aan het goed verloop van de oorlog en werd haar vliegtuig alsnog afgeleverd.

Tijdens haar diensttijd stond zij erom bekend dat zij zich niet altijd aan de regels hield. Ze omzeilde graag de radar, en schrok er niet voor terug om als ze dat nodig vond op nog geen tweehonderd voet van de grond te vliegen.

Haar eigen vliegtuigje, de G-DAMP, werd op 10 september 1940 overgenomen door de R.A.F. en als BK837 gebruikt voor onder andere fotoverkenningstochten en opsporing van onderzeeërs. Het toestel crasht bij het opstijgen op 31 januari 1941 van 15 meter hoogte, en werd op 20 februari 1941 naar de schroothoop verwezen.

In august 1945 verlaat Marion Wilberforce de A.T.A. met een salaris van £53.15 per maand.

"Marion Wilberforce was the quintessential 'ATA-girl': resourceful, daring and skilled, with more than a touch of eccentricity in her make up."

Op dit Kerkhof van Bishop-Thornton rust Marion Wilberforce

OP RUST ?

Na de oorlog ging ze weer met haar man boeren op Nevendon Manor in Wickford. Ze had een aantal paarden, een kudde Dexter Cows en een stal met varkens, die ze de namen van haar broers en zusters gegeven had.

Ze vloog nog steeds in een Hornet Moth, nu de G-AEZG, waarmee ze weer vanuit

Essex allerlei soorten vee transporteerde.

Met haar toestel maakte ze ook geregeld uitstapjes, en legde ze bezoeken af bij haar familie en vrienden. Voor zij landde bewoog zij dan doorgaans als groot de vleugels op en neer. Als zij zich verveelde, vloog zij onder andere naar Luxemburg of Parijs voor een lunch of naar Wenen om de Opera te bezoeken. En ondanks alle verboden en restricties vloog zij zelfs eens naar Moskou.

In 1977, op 75-jarige leeftijd, stapte ze voorgoed uit de cockpit en verkocht ze dit toestel aan Donald McBain in Southern Australië die er in 2001 nog mee vloog.

Vanaf haar jeugd was zij verzot op de jacht en het paardrijden. Van 1968 tot 1982 was zij lid van het comité van de Essex Union Hunt en was de enige vrouwelijke "Master of the Fox Hunts" in de 236 jaar van zijn bestaan. Zij bleek een onbevreesde amazone te zijn.

Toen ze al in de zeventig was viel ze met haar paard eens in een sloot en brak haar sleutelbeen. Ze stond op en maakte onbewogen de jachtpartij af en ging daarna pas naar het ziekenhuis. Nadat zij nog eens, toen zij al tachtig was, gevallen was met meerdere botbeuken als gevolg, stopte ze eindelijk met jagen.

Na de dood van haar man in 1984, keerde ze met haar broer Malcolm terug naar het oude stamslot van de familie Ogilvie-Forbes Boyndlie in Schotland: Boyndlie House. Boyndlie-House ligt in Noord Aberdeenshire, ongeveer 10 km ten zuid-westen van Fraserburgh.

Daar zij allebei hardhorend waren en een gewone deurbel voor hen moeilijk te horen was, liet zij een auto-claxon aanleggen die als deurbel dienst deed.

Op 17 december 1995, op 93-jarige leeftijd, overleed Marion Katherine Wilberforce Ogilvie-Forbes in Stroud (Gloucestershire) in een verzorgings-tehuis. Ze werd gecremeerd en haar as werd begraven, samen met die van haar echtgenoot op het kerkhof van de katholieke kerk in Bishop-Thornton (Yorkshire).

Zo kwam er een einde aan het leven van deze opmerkelijke vrouw die met haar "vlinder" heel even de Beerse grond beroerde.

Jos van Gils

Gegevens uit: The ATA-women with wings, door Cathy M.Morgan
Aeroplane monthly 2002
The Times 12-1-1996
Een Transport-pilote vertelt van haar werk, door Joan

Culturele prijs Oirschot 2018

Op 23 december 2018 hebben Jan Aerts en Jan van Vroenhoven namens de Heemkundekring Den Beerschen Aard de oorkonde 'Culturele prijs Oirschot', uit handen van wethouder van cultuur Piet Machielsens, in ontvangst genomen.

Het was voor iedereen een grote verrassing dat deze prestigieuze culturele prijs van de gemeente Oirschot aan de heemkundekring Den Beerschen Aard ten deel zou vallen.

Aan de toekenning lag volgens het juryrapport de volgende motivatie ten grondslag:

'Heemkundekring Den Beerschen Aard is opgericht op 22 november 1988 door een groep enthousiaste dorpelingen en spant zich sindsdien met veel enthousiasme in om het behoud van het Beerse culturele erfgoed te waarborgen en kennis daarover beschikbaar te stellen aan iedereen die daarvoor belangstelling heeft.

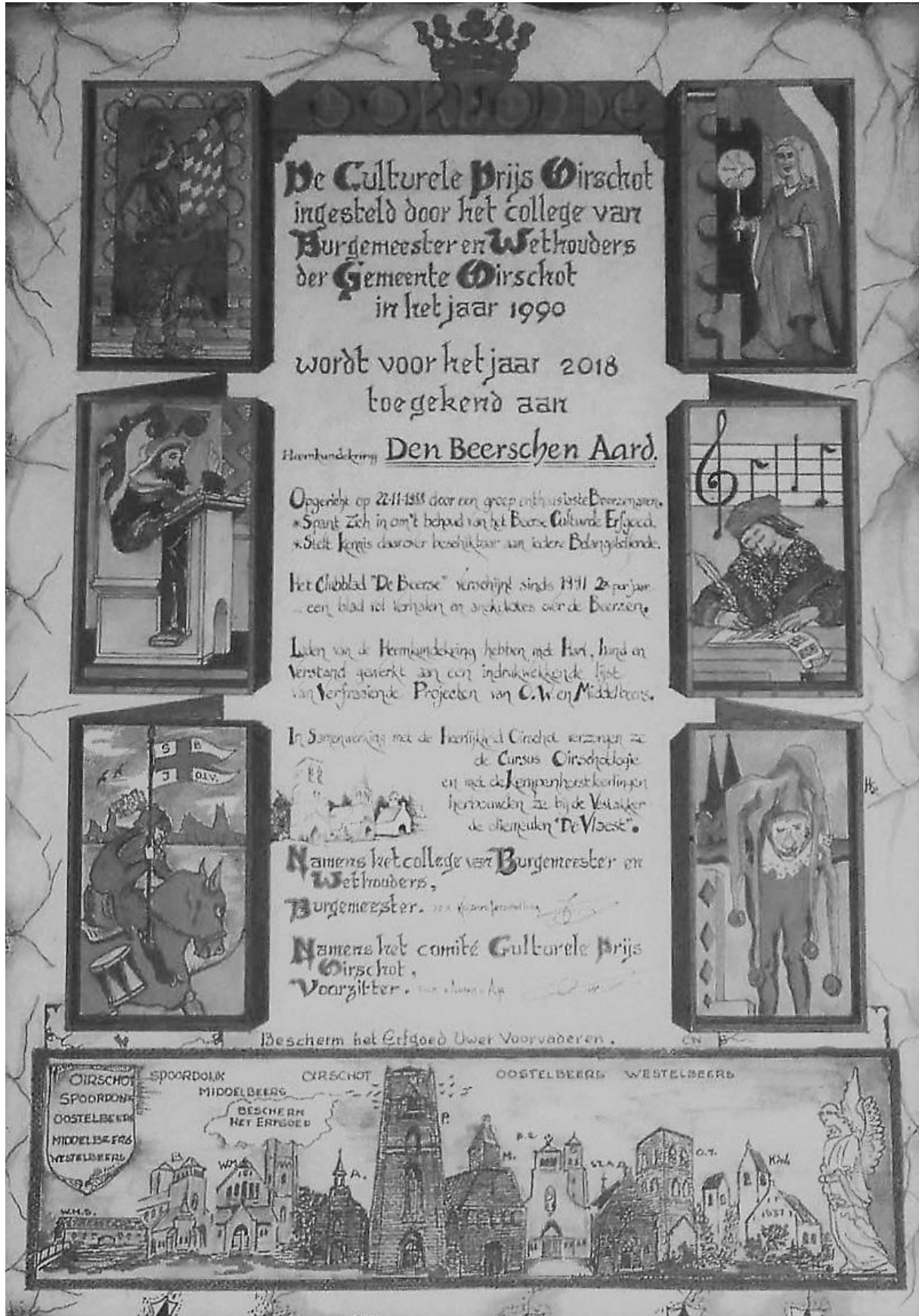
In 1991 zag het clubblad "De Berse" het licht, het blad vol verhalen en anekdotes verschijnt 2 maal per jaar. Vanuit de heemkundekring zijn diverse werkgroepen actief; werkgroep archivering, land, wandeling en fietstocht en Cultuur Historische Inventarisatie.

Enkele fraaie projecten zijn de afgelopen jaren uitgevoerd: het terug brengen van de kunstwerken van Jo Gijsen in de Beerzen, een standbeeld van burgemeester mevrouw Smulders, een monumentje ter ere van Coenraad van Valkenburg bij het Westelbeerse kapelletje, een gedenkteken ter nagedachtenis aan burgemeester Jan Smulders, een monument voor oorlogsslachtoffers voor de voormalige Andreas en Antoniuskerk, bij de Langereijt een stuk rails ter herinnering aan het schijnvliegveld uit de Tweede Wereldoorlog, op de Landschotseheide het jaarlijks herstel van originele bommen uit de Tweede Wereldoorlog en realisatie van een bijbehorend informatiebord. Een indrukwekkende lijst van verfraaiingen en herinneringen aan het verleden van Beers waar de leden van de heemkunde met hart, hand en verstand aan gewerkt hebben en trots op mogen zijn. De heemkunde zoekt ook samenwerking met andere.

Samen met o.a. heemkundekring de Heerlijkheid Oirschot verzorgen ze de succesvolle cursus Oirschotlogie en met leerlingen van het Kempenhorst College is een replica van de oliemolen De Vlaest bij de Vestakker gebouwd. Deze is afgelopen september feestelijk onthuld'.

'De waardering vanuit de gemeenschap voor het werk van Heemkundekring Den Beerschen Aard is enorm groot. Daardoor is een waardering in de vorm van de culturele prijs van de gemeente Oirschot op zijn plaats. Het comité hoopt dat de prijs voor Heemkundekring Den Beerschen Aard een extra stimulans is nog jaren met hun activiteiten op het gebied van cultuur door te gaan'.

Op 13 november 2018 hebben burgemeester en wethouders van de gemeente Oirschot het advies van het comité overgenomen en besloten de Culturele prijs 2018 toe te kennen aan Heemkundekring Den Beerschen Aard.

De Culturele Prijs Girscht
 ingesteld door het college van
 Burgemeester en Wethouders
 der Gemeente Girscht
 in het jaar 1990

wordt voor het jaar 2018
 toegekend aan

Haarhandeling Den Beerschen Aard.

Opgereikt op 2011-2013 door een groep enthousiaste Beerschenaren.
 » Sprak Zich in om't behoud van het Beersche Culturele Erfgoed.
 » Stelt kennis daarover beschikbaar aan iedere Belangstellende.

Het Chobblad "De Beersche" verschijnt sinds 1911 2x per jaar
 ... een blad vol verhalen en anekdotes over de Beerschen.

Leden van de Haarhandeling hebben met hart, hand en
 Verstand gewerkt aan een indrukwekkende lijst
 van Verfransende Projecten van C.W. en Middelbeers.

In Samenwerking met de Heerlijkheid Girscht verzorgen ze
 de cursus Oirschotelogie
 en met de Kempenheestkerklingen
 herdenken ze bij de Vestaalder
 de olengalen "De Vloeste".

Namens het college van Burgemeester en
 Wethouders,
 Burgemeester. *[Handwritten signature]*

Namens het comité Culturele Prijs
 Girscht,
 Voorzitter. *[Handwritten signature]*

Bescherm het Erfgoed Ouer Voorvaderen.

Vliegend Fort viel in de Witte Bergen

Op 9 Augustus 1944 rond 9 uur 's ochtends steeg de B17, 42-107225, "Johnny Reb", tezamen met andere bommenwerpers van de 452 Bomber Group op van het vliegveld Deopham Green in Norfolk, Engeland voor een bombardement op Neurenberg.

Het was zwaar bewolkt en zeer heilig. Een gedeelte van die bommenwerpers kreeg echter een andere opdracht, namelijk het bombarderen van vliegveld Eindhoven, dat gebruikt werd door de Duitse Luftwaffe. Piloot van dit zgn. Vliegend Fort was de tweede luitenant Horace F. Bradshaw. Het toestel werd door hevig luchtafweergeschut getroffen boven Oerle en zo zwaar beschadigd dat

Bradshaw zijn bemanning beval met hun parachutes uit het toestel te springen. Alle 9 bemanningsleden deden dat ook en bereikten veilig de grond.

Het toestel vloog nog een heel stuk onbemand verder en stortte om 10.20 uur neer in wat toen genoemd werd de eerste dreef van de Witte Bergen, in Oirschot. Wat nu militair oefengebied is. Vier bemanningsleden werden krijgsgevangen gemaakt. Twee leden van de bemanning, Horace Bradshaw en rugkoepelschutter sgt. Frank Doucette, kwamen na eerst door de burgerbevolking verborgen te zijn op 10 Augustus terecht in het onderduikerskamp "Dennenlust", op Moorsel op de Lieropse heide in de Peel. Op 24 Maart jl. bracht mevrouw Carol Bradshaw uit Amerika, nicht van de piloot, met haar man een bezoek aan de crashlocatie in Oirschot, waar door de heemkunde kring "den Beerschen Aard" een herinneringsplaquette is geplaatst. Aanwezig waren o.a. Ad van Zantvoort, die het contact legde met de familieleden, de burgemeester van Oirschot mevrouw Judith Keijzers, Dhr. en Mevr. Poierré, Piet Aarts en Guus Staps namens de Heemkundekring "Den Beerschen Aard", Sjef van Dingen en oud-huisarts Gerard Geboers uit Asten die een boek schreef over de belevenissen en het leven in het onderduikerskamp op Moorsel: "Zij woonden een jaar in een bos".

Carol Bradshaw vertelde dat haar interesse werd gewekt door een oude krant die ze vond bij het leegruimen van het huis van haar overleden moeder. Hierin stonden een verhaal over haar neef als bemanningslid van een neergestort vliegtuig in Oostelbeers in Nederland.

Haar ouders, oom en neef spraken zelden of nooit over wat Horace in de oorlogsjaren overkomen was. Hij overleefde de oorlog, bleef vliegen voor de Amerikaanse luchtmacht maar stierf al op 46 jarige leeftijd. Sergeant Frank Doucette, die samen met Bradshaw vanaf 10 augustus in Kamp Moorsel verbleef, sloot zich aan bij Nederlandse partizanen en werd op 19 september 1944 bij een vuurgevecht met terugtrekkende Duitse soldaten alsnog gedood. Twee dagen later werd het kamp opgeheven door de bevrijdende geallieerde troepen.

Mevr. Bradshaw op de plaats van het gecrashte vliegtuig.

Gerard Geboers heeft hen daar rondgeleid. De heer en mevrouw Bradshaw zouden hierna een cruise maken over de Oostzee met de VikingSky, het schip dat juist vóór hun bezoek aan Oirschot in zware problemen raakte voor de Noorse kust. Hun cruise ging daardoor niet door, maar Carol Bradshaw zei: " Dit was toch al bij voorbaat het mooiste deel van onze reis" !

René Poierrié

Op 9 augustus 1944 werd de Boeing B17G Bommenwerper van de Amerikaanse 8e Luchtmacht, van de 452e BombGroup / 731 BombSquadron, 42-107225, 7D-V, gevlogen door piloot 2Lt Horace F. Bradshaw uitgezonden voor een bombardementsvlucht op het vliegveld Eindhoven. Tussen 10.20 en 10.30 uur werden de B17's opgewacht door de luchtafweer die stond opgesteld om het vliegveld. De B17 van Bradshaw (bijgenaamd "Johnny Reb") werd daarbij zwaar getroffen en crashte vervolgens nabij deze plaats.

On 9th August 1944, a Bomber B17G, of the 8th American Air Force, 452nd BombGroup / 731 BombSquadron, 42-107225, 7D-V, piloted by 2Lt Horace F. Bradshaw took off for a Bombing mission on Eindhoven airfield. Between 10.20 and 10.30 hrs the Group was awaited by German FLAK which was prepared around and nearby the airfield. The B17G of Bradshaw (nicknamed "Johnny Reb") received severe hits and crashed near this spot.

Piloot 2Lt H.F. Bradshaw	ontsnapt	Piloot 2Lt H.F. Bradshaw	prisoner of war
2e Piloot 2Lt T.I. Ahern	krijgsgevangen	Navigator 2Lt W.P.Farris	prisoner of war
Navigator 2Lt W.P. Farris	krijgsgevangen	Navigator 2Lt W.P. Farris	prisoner of war
Bombardier 2Lt G.A. Blanford	krijgsgevangen	Bombardier 2Lt G.A. Blanford	prisoner of war
Radio Op S/Sgt M. Billey	krijgsgevangen	Radio Op. S/Sgt M. Billey	prisoner of war
Schutter Sgt F. Doucette	ontsnapt	Gunner Sgt F. Doucette	escaped
Schutter S/Sgt A.P. Jablonski	krijgsgevangen	Gunner S/Sgt A.P. Jablonski	prisoner of war
Schutter S/Sgt W.J. Kirk	krijgsgevangen	Gunner S/Sgt W.J. Kirk	prisoner of war
Schutter S/Sgt R.O. Martin	ontsnapt	Gunner S/Sgt R.O. Martin	escaped

Heemkundekring "Den Beerschen Aard" Oost- West- en Middelbeers

Informatiebordje op de plaats van de crash

1^e H. Communie 19 mei 1974 te Oostelbeers

Bovenstaande foto roept weer de vraag op wie zijn deze kinderen die in 1974 hun eerste H. Communie deden. De foto is waarschijnlijk genomen in de tuin van de pastorie te Oostelbeers. Onder nr. 26 zien we Trees van Beers.

Uw reactie graag sturen naar: redactie@denbeerschenaard.nl

Beerse bijnamen van mens en dorp (1)

In documenten over het Molenbroek uit 1587 kwam ik enkele bijnamen tegen t.w. 'Buijske' (Jan) de man van Jelleke van Hove en 'De Vroet' (Adriaan Willems), verder was niet te achterhalen hoe men aan deze bijnamen kwam.

Ik ging ervan uit dat in de Beerse gemeenschap vele mensen uit de 19^e en 20^e eeuw een bijnaam zouden hebben of hadden. Het viel op dat er geen uitgesproken bijnamen waren die verder gingen dan 1 generatie terug. De bijnamen hadden het meest betrekking op de werkzaamheden die de persoon deed of had betrekking op een van de ouders.

De meeste gegevens trof ik aan bij de in de Beerzen geboren en getogen, meestal in ongeschreven vorm, in het geheugen van ouder wordende mensen aan. Het zou doodzonde zijn als deze herinneringen zomaar zouden verdwijnen.

Bijnamen kende een grote toename in de 19^e eeuw. Men was in de kleine kernen en dorpen op elkaar aangewezen en de opkomst van het katholicisme in het zuiden zorgde voor een explosieve groei. De mobiliteit bleef beperkt zodat men aangewezen was op de eigen omgeving.

Door de toename van families met de zelfde naam, en dat de zoon of dochter genoemd werd naar de ouders, grootouders of peettante of oom, ging men vlug over op de namen als: Sjaan van Jan en Nel of Jantje van Pietjes enz.

Woning Kuikseindseweg
zigt was, in het (oude) kerkje van Middelbeers. Middelbeers wordt in de carnavalstijd "Strijkersgat" genoemd en de Beerse Bakker heeft in zijn assortiment een gebak genaamd "Strijker".

De Strijkster (Anna Maria van de Wetering) * 22 december 1804 te Oostelbeers † 10 februari 1891 te Middelbeers.

Anna was getrouwd met Paulus van der Hamsvoort * 8 mei 1785 † 27 februari 1850 en woonde aan de Kuikseindseweg 25 te Middelbeers waar in vroegere tijden herberg "De Kruik" in was gevestigd.

Kreeg haar genezende kracht door een bliksem-inslag op 13 april 1865, toen zij daarbij aanwe-

Sjef Board (Sjef Liebrechts) * 5 Juli 1875 Westelbeers † 26 Januari 1954 werd zo genoemd door zijn lange witte baard.

Hij had het conservatorium te Antwerpen en Keulen gevolgd. Was actief in de parochie als organist, koorzanger, hij was de man van het patronaat, Broedermeester en Opperbroeder-meester van de Beerse processie naar Scherpenheuvel. Hij had ook een Lourdesgrot in zijn tuin. In het bos op de "Konijnenberg" had hij ook enkele Mariakapelletjes van losse stenen gebouwd.

Sjef Liebrechts

In de zomer had hij een emmer water met een pollepel staan waar de schoolgaande jeugd van kon drinken. Sjef woonde met zijn zus Marie in de Willibrordstraat, op het perceel van de huidige St. Willibrorduskerk in Middelbeers.

Hierna bewoonde hij een pand aan de Willibrordstraat 9

Polly boeren fox

Miet Polly (Johanna Maria van der Hamsvoort) * 8 november 1896 † 27 juni 1985. Miet was een markant bewoonster van het Neereind, een van de oudste buurtschappen van Oostelbeers.

Miet kreeg haar 'bijnaam' naar haar hondje Polly met wie ze vrijwel dagelijks op straat aan het Neereind te vinden was.

Miet was getrouwd met Jan Flippe (Johannes van Roovert) * 12 augustus 1897 † 7 januari 1973 en woonde aan de Neereindseweg 24 te Oostelbeers.

Sjef van Veghel

Bijnaam: Sjef van Doruskes (Sjef van Veghel) werd geboren op 4 januari 1896 te Middelbeers en overleed in 22 februari 1983 in Tilburg.

Sjef was getrouwd met Petronella Bogaerts en woonde op de Hoogdijk en had een winkeltje in kruideniers waren annex vogeltjes zaak.

Toon Vennix en Anna Spanjers

Secuure Töntje (Teuntje) Toon Vennix, geboren op 17 juni 1910 en overleden op 5 oktober 1988, was getrouwd met Anna Spanjers, geboren 19 augustus 1922 en overleden op 30 maart 2010. Als je daar op bezoek kwam mocht je gaan zitten en nergens aankomen, alles stond op 'n plek en moest zo blijven. Zijn werk duurde zo lang omdat alles heel secuur en precies moest.

Blinde Mina

Blinde Mina (Wilhelmina van Kollenburg). Wilhelmina is geboren in Oirschot op 29 juli 1886 en overleed 17 mei 1974 te Middelbeers. Zij woonde met haar man, Peter van Beers, aan de Voldijnseweg te Westelbeers. Later zijn ze verhuisd naar de Vestdijk in Middelbeers, ze kregen 8 kinderen die met de voor-naam verwezen werden naar blinde Mina b.v. Janske van blinde Mina.

Mina ging elke zondag naar de Hoogmis in de kerk van Middelbeers. Gezien ze blind was moest ze aan de arm haar man Peter te communie wat niet gebruikelijk was. Omdat men vroeger meerdere H.Missen volgde ging men in de eerste mis te communie.

Sjaak Aerts

De Sik (Sjaak Aerts) * 27 september 1919 te Rijsbergen † 16 december 2010 te Tilburg.

Sjaak was getrouwd met Antonetta Huijbers.

Was jarenlang secretaris van de gemeente Oost- West-Middelbeers ook ten tijden van Mevr. Smulders.

Pastoor van Eijl

De Speknek (pastoor van M.C.A. van Eijl) * 1-11-1923 te Tilburg † 9-9-19978, genoot zijn opleiding op het Klein Seminarie Beekvliet te St. Michielsgestel en het Groot Seminarie te Haaren, werd in 1948 tot priester gewijden en ging vervolgens was hij werkzaam in Helvoirt, Aalst en Eindhoven om uiteindelijk in 1969 tot pastoor van Middelbeers te worden benoemd. Vanaf 18-9-1981 was hij tevens pastoor van Oostelbeers.

Hij vervulde zijn ambt in beide parochies tot 1988. Het wijst zichzelf waarom hij deze bijnaam had.

Kees van Roover

Kees van Bertjes (Kees van Roover)

Kees is geboren op 11 maart 1911 in Middelbeers, nooit getrouwd en woonde aan de Hoogdijk 42 te Middelbeers, overleed op 20 november 1991.

Kees had samen met zijn broer Jan (Jan Flippe) het 1e taxibedrijf in de Beerzen. Het is voorgekomen dat Kees iemand naar het ziekenhuis moest brengen, dan stopte hij onderweg eerst om vogeleieren te zoeken.

Wordt vervolgd

Leeuw op transport.

Een van de nog intact zijnde leeuwen is zaterdag 6 april 2019 verplaatst naar een plaats rechts naast de deur van het Oude kerkje in Middelbeers.

De stenen leeuw stond op het voormalige H. Hartplein, huidige Doornboomplein. Stenen leeuwen werden vaak geplaatst voor een belangrijk gebouw en bij de poort

Voormalige H. Hartplein

van een oprijlaan, dit als wachter en om indringers af te schrikken. Begin 20^e eeuw kwam ook in zwang dat witte stenen leeuwen voor 'n kerk of bij een, toen veel opgerichte, H. Hartbeeld kwamen te staan. Het waren altijd twee leeuwen een rechts en een links.

De devotie voor H. Hartbeelden is in de jaren 60 ten ondergegaan door de algemene malaise in de Room Katholieken kerk.

Alles werd opgeruimd en kapot geslagen waarbij ze 1 leeuw

hebben kunnen redden. Deze ene leeuw heeft de eerste jaren bij P. Nouwens aan Het Ven gelegen en de laatste jaren in de tuin van A. Nouwens aan de Vestedijk. I.v.m. verhuisplannen heeft Ad de leeuw geschonken aan de Heemkundekring Den Beerschen Aard, met het verzoek om het een goede plaats te geven. In overleg met de Stichting het Oude Kerkje is besloten de leeuw te plaatsen voor het Oude kerkje aan de Willibrordstraat in Middelbeers.

De leeuw is in samenwerking met Bas Timmermans (BTM metaal) verplaatst naar zijn uitgezochte plaats, waarna hij in de komende weken zal worden gerepareerd van kleine scheurtjes en van de definitieve kleur wordt voorzien.

Transport van de leeuw

Wandeling

Op zaterdag 26 januari hebben we weer onze jaarlijkse winterwandeling gehad die ook nu weer voortreffelijk was opgezet door Piet Aarts en Jan Hems.

De wandeling, waar zo'n 20 personen aan meededen, liep door "De Staat" en "St. Maartensberg".

Lezing Oirschotse stoel

Arthur de Vries

Maandag 18 maart 2019 hebben we weer kunnen genieten van een lezing, nu over de Oirschotse stoel in het Ontmoetingscentrum Doornboomstraat in Middelbeers.

Het was een interessante lezing van de heren Arthur de Vries en Han Smits over de Oirschotse meubelindustrie die Oirschot tussen 1860 en eind 20ste eeuw op de kaart zette.

Han Smits

Centraal in de Oirschotse meubelindustrie stond "de stoel". Met de "Oirschotse stoel" wist iedereen in die tijd wat je bedoelde: van hout, met spijlen, zo goed als onverslijtbaar.

Als er na 25 jaar iets aan kapot ging, werd-ie gewoon weer gerepareerd. Grondleggers waren Teurlinx en Meijers en in de hoogtijdagen, tussen 1910 en 1970, waren zo'n 400-500 gezinnen afhankelijk van het werk in de fabrieken zoals die Van Leuven, Erven en Tret.

Komende activiteiten

4 mei 2019

Een 35km. lange fietstocht langs oorlogsherinneringen als voorloper op de herdenking dat, in september 2019, de Beerzen 75 jaar geleden bevrijd werd. De start is op het Doornboomplein te Middelbeers en is enkel voor de leden van de Heemkundekring Den Beerschen Aard en De Heerlijkheid Oirschot. De leden van de Heerlijkheid Oirschot starten op de markt in Oirschot.

**75 JAAR
VR7JHEID**

25 mei 2019

Jan Hems en Jan Aerts hebben weer een mooie fietstocht voor onze leden uitgezet.

Meer informatie volgt via de nieuwsbrief.